

PORTAVEU DE LA CONGREGACIÓ DE LA IMMACULADA I SANT LLUIS GONZAGA
I DE L'ESBARJO CATEQUÍSTIC

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

Carrer de la Rectoria, 5, 7 i 9 (Horta) = BARCELONA

Les paradoxes del comunisme

II

Avui farém ressaltar amb paraules justes i prou terminants, que no donaran lloc a dubtes ni comentaris, els zic-zacs acomodatis a la pròpia conveniència de la nova doctrina, no sentida encara espiritualment per cap home, sinó practicada com a producte venjatiu d'una llarga i servil opresió per la nació més inculta d'Europa.

Tots els pobles del món acrediten llur marxa metòdica i sabiament estudiada, per arribar al alt grau de civilització en que es troben: mai, i l'Història és bon testimoni, s'ha donat el cas de passar sobtadament un poble, com un individu, de l'ignorància a la sabiesa. I passa, naturalment, amb les llibertats donades a la tument, lo que amb els diners vinguts d'una rifa: quasi sempre es malgasten depressa i malament.

Amb la cruenta desfeta de la família imperial i la noblesa russa, vingué la disbauxa de tota sa riquesa. La terra fou repartida entre el poble, els palaus apropiats pel nou Govern i els mobles, joies i valors artístics disputats en sagnant saqueig. El poble passà d'esclau a senyor. Tant àmplia fou la llibertat donada, que tot i essent propietaris de pròdics camps, patiren anys d'espantosa fam i mortal misèria. Heus aquí la primera paradoxa del comunisme: un empatx de llibertat i una manca de menjar.

Ells, pregoners de les llibertats del home, han deportat, empresonat o assassinat a quins no han pensat com ells.

Els nous doctrinaris, defensors del lliure pensament, han fusellat a milers de sacerdots i enderrocat totes les esglésies.

Ells, enemics encarnitzats dels privilegis i honors, han canviat els noms de les principals poblacions de Rússia pels dels capdills del bolcheviquisme.

Ells, que volen igualar els drets de l'home, quantes ambaixades mantenen al estranger estan instal·lades amb luxe sens igual i són els més refinats i exigents a la taula. Ells, els principals, viatgen en cotxes-llits, mentres la soldadesca en vagonets pel bestiar. Ells, amadors de la pau, provoquen, fomenten i mantenen la guerra en tot el món.

Ells detesten el Mahometisme; però ajuden als mahometans i els fan sostenir quantes guerres tenen contra qui sigui.

Aimants del progrés, volen esmicolar els fonaments de totes les nacions civilitzades per fer-les caure i desaparèixer.

No tenen miraments ni consideracions, no tenen respecte humà ni compassió a quants no es mouen uniformement baix els seus plans. Han convertit els sentiments en passions; l'amor en odi; la moral en llibertinatge. En una paraula, volen fer de l'Humanitat una màquina bestial, reservant-se els capitosts el monopoli de les comoditats i riqueses en general.

Si el servilisme de avans de la gran guerra era odiós, la llibertat que avui frueix el poble rus el fa repugnant esclau de la folla dictadura d'uns quants cervells malalts.

BATALL

Divulgacions científiques

No satisfet l'home de dominar l'aire, la terra i el mar, aixeca els ulls de la seva intel·ligència vers els espais interplanetaris, i somnia estendre fins a ells,

el regne que Déu li donà sobre la Creació.

Juli Verne, primer, en son «Viatge a la Lluna», i l'anglès Wells després, ens

ofereixen com una visió novel·lesca, ço que ara hom assegura ésser un problema de ben propera solució.

No altra cosa afirmen dos sabis, nordamericà l'un i alemany l'altre. El primer, és professor a l'Institut Clark, de Wonchester, i s'anomena H. Goddard. Té el segon per nom, Oberth, i estudia com l'anterior, ja fa anys, la construcció d'una màquina per elevar-se fins els espais siderals.

No pocs càlculs han estat necessaris perquè dits professors afirmen possible el viatge, amb els mitjans dels quals l'home actualment disposa. Falten vèncer les dificultats que reporten, tant la construcció de la màquina voladora, com l'aparell motriu de la mateixa, la força del qual sigui suficient per la magnitud del viatge, com també per la seva durada; aparell motriu que, precisa fer notar, té d'actuar en condicions diferents aquí, dintre l'atmosfera de la terra, de les que rodejaran la màquina voladora fora de la mateixa.

Juli Verne, utilitzà un projectil, per llençar sobre la superfície de la lluna els expedicionaris. Wells, més visionari encara, per col·locar blàndament els excursionistes, imaginà un producte fantàstic, anomenat «caborita».

Doncs bé; els professors citats, refusen per irrealitzables ambdós procediments, considerant el segon, fruit únicament de la poderosíssima imaginació del gran novel·lista anglès, i el primer, impossible, doncs és precis tenir en compte, que es necessitaria una granada enorme, ja que per disparar-la seria necessari construir un canó Solenoid, de dimensions gegantines o bé emplaçar sobre una muntanya de 5000m. un tub de més de 1.000m. de llargada.

La nova teoria es basa en altres sistemes. Diuen, Oberth i Goddard, que serà possible encara que tan sols per unes quantes hores, de lliurar l'home de la força de la gravetat, per un mitjà únicament: «L'avió coè». «Mentres el projectil, diuen, té la velocitat, màxima al sortir del canó, el coè va accelerant-la a mesura que va pujant, i éssent aquest augment progressiu de velocitat, d'uns 30m. per segon, resulta fàcil el manejar l'aparell, car la pressió corresponent a la tal velocitat, pot resistir-la l'home sense pèrdua de la consciència.

«Naturalment, hom s'imagina terrible la impressió de sentir-se apretat dintre la cambra en el moment de la sortida, per un pes quatre vegades més gran que el del propi cos, i que han d'ésser instants d'angoixa indescriptible, aquells en què hom veu l'aparell que marca les velocitats, assenyalar-la cada vegada més gran. Després, però, de 5 minuts i mig, l'avió es trobarà a més de 1600Km. de la terra, caminant a una velocitat de 10.000m. per segon i allavors el pilot, podrà reparar les forces perdudes. Indubtablement ha d'ésser aquest, un moment en què les impressions es transformin de manera insospitada, car la sensació que s'experimentarà, serà la de no pesar res, la de volar. Llavors, els termes de «dalt» i «baix», ja no podran tenir significació de cap mena.

«Tots els objectes, volaran lliurement. El vi es granularà en els vasos, i les píldores que en resultin, faran, com les pilotes botes dintre avió...

«Què deliciós té d'ésser sentir-se absolutament lliure!... Existeix, però, el perill de que saborejant aquest deli-

ciós sentiment, la nostra consciència resti anorreada».

En quant a les condicions tècniques de la qüestió, hom pot dir que els viatges intersiderals, no són més que un problema d'energia. Es tracta únicament d'arribar a obtenir materials de força suficient, per produir la quantitat de moviment necessària, per fer pujar l'avió a l'alsada convenient.

En aquest punt capdal, els dos sabis no estan pas d'acord. L'americà segueix el mètode més fàcil. Apoiant-se en la teoria del coët simple, intenta Goddard augmentar els efectes de la pólvora, amb un altra de més forta, col·locant de més a més, un quants coëts, l'un sobre l'altre, per la major eficàcia del mecanisme, i creu que un coët doble que tingui uns 800Kg. de pólvora, per cada Kg. de pes que l'avió hagi de transportar, serà suficient per pujar fins a la lluna. El professor alemany en canvi, tracta de resoldre el problema, mitjançant els coëts dotats de combustibles líquits, procediment que encara que més difícil que el del seu company d'estudis, té moltes més possibilitats de realització, car són aquests els combustibles únics que poden produir actualment, força de moviment necessària, perquè l'avió, sense necessitat d'augmentar-ne el pes pugui emprendre el vol.

Oberth, pensa emprar l'alcofol i l'oxígen líquit, per al coët inferior i oxígen i hidrògen líquits, per al coët superior, que és el destinat als passatgers.

La velocitat de 2000m. obtinguda por Goddard, és de 5000m. si es segueix el sistema de Oberth. Aquí en la velocitat per segon, és precisament on resideix la superioritat del procediment del darrer.

Per fi, i acaben aquí l'explicació de llur teoria, diuen Oberth i Goddard: «Mentres els que des de la terra es dirigeixin a la lluna podran fer-ho amb aparells relativament petits, els avions que surtin de la lluna vers els demés planetes, tindran d'ésser de dimensions gegantines». L'explicació d'aquestes paraules, sobra, ja que es tracta ara com ara, de resoldre el problema primordial: el de dirigir-se a la lluna des de la terra, i prou ens contentàrem de veure realitzada la teoria que aquell gran Juli Verne, fa mig segle inicià, i que des d'aquell temps ha arribat fins a nosaltres, com una narració fantàstica.

Fa molts pocs anys, altres fantasies de Juli Verne, hom les creia absolutament irrealitzables, i avui hom les veu absolutament resoltes.

Qui, en ple segle XIX, no hauria considerat com a foll, el visionari que hagués predit la invenció de la cinematografia, el gramofon i la radiotelefonía les quals coses, totes ens són completament familiars?

No deixem pas de creure en la possibilitat de què algun dia poguem visitar els altres planetes, i desxifrar el misteri obscur en què viuen respecte nosaltres.

E. P. i C.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA GOVERNATIVA

L'istiu amb tots els seus rigors no ha lograt pas adormir l'activitat de aqueixa secció, ben clarament ho demostren les funcions que durant el prop passat mes de juliol es varen representar en nostre teatre i les que s'estan preparant pel present agost.

«La mort de l'Avi» i «El Sant Crist dels criminals» foren representats amb tota justesa pel nostre jovent, mereixent abdues obres l'unànim aplaudiment del nombrós públic que saborejà tals representacions.

El dia 19, els nostres amics de la secció teatral de «l'Orfeó Sarrianenc» ens feren una visita, obsequiant-nos amb la representació del notable drama en tres actes que porta per títol «El Misteri del Bosc». El distingit i nombrosíssim públic que omplenava per complert la sala d'espectacles aplaudí i celebrà amb molt entusiasme l'execució de dit drama per la justesa d'interpretació i la gran voluntat de tots els actors. Restem molt agraïts a tan bons amics nostres i esperem que a no tridir, si a Déu plau, podrem tornarlos-hi les visites, ja que amb aquesta, són tres les que ens han fet.

Actualment tenim en preparació un

gran nombre d'obres, quals representacions anirem efectuant en successives festes. Des d'ara podem ja anunciar que el dia quinze del present mes posarem en escena el sentimental drama en tres actes «Els dos fills», el que esperem assolirà un gran èxit.

Una nova molt gratíssima podem donar. Un grup de joves amics nostres, entre els quals hi figuren En Jaume Riba, En Josep Vial, En Joan Boada, etc., s'han ofert per donar una representació en aqueix teatre del gran drama del celebrat poeta «Serafi Pitarra» titulat «El Rector de Vallfogona», el producte de quina funció es destinarà a benefici de l'Esbarjo.

Esperem amb ver desig poder fruir la representació de tan bella obra dramàtica puix creiem que serà un èxit complert i senyalarà pel nostre teatre una data memorable, per lo qual tenim la plena seguretat de que nostre públic respondrà assistint molt nombrós a dita representació. Per aquesta funció s'estrenarà una bellíssima decoració primorosament pintada expressament, per l'artista de gran pervindre i consoci nostre, En Joaquim Ros.

En el número pròxim donarem notes més detallades dels treballs referents a aquesta secció, que s'estan portant a cap en l'actualitat, puix l'espai de que disposem avui no'ns permet ser més prolixes.

Ideari

Un dia parlavem dels porucs i dels traïdors. Diferenciavem les característiques dels mateixos, blasnavem als uns i damnàvem als altres.

Avui cal que ens ocupem dels entrebancadors, dels protestataris, d'aquells que tot ho critiquen, d'aquells que de tot murmuren, i, que al fi de la jornada no sols res no han fet de bo sinó que han privat el bon treball dels demés. Aquestos són aquells que es be lluguen sempre, que se'ls veu en tot moment, que lluiten a grans braçades, i que fan sentir la seva veu, forta com un clarí. Mes ai d'aquell que els hi porta la contrària!

Llavors es reuneixen en les foscors, resten quietes en son sojorn i parlen xiuxiuejant per tal

de no ser oïts. Llavors malparlen dels mestres, critiquen els companys, condemnen totes les gestes, conspiren contra l'autoritat, es rabegen en les murmuracions, projecten plans, escampen la indisciplina i tirant la pedra amaguen curiosament la mà, perquè no es sàpiga d'on venen llurs agressions.

Què n'hem de dir d'aquestos mastegatatxes, d'aquestos bútxares, d'aquestos hipòcrites?... Igual que els malalts de llebro-sia, poden amagar el mal fins que els hi surt al defora. Llavors no són menyspreats com els traidors, no són planyuts com els porucs, són exilats com els apestats.

En el pecat s'enduen la penitència!

FILLO

Reculls històrics d'Horta

continuació

La família dels Horta prengué part importantíssima en les gestes més glorioses de la Reconquesta. S'els trova presents en la presa de Mallorca i alliberació del Regne de València en quines empreses aportaren a Jaume el Conqueridor més de cent genets i una forta quantitat. Més tard l'esplendor i preponderància d'aquesta família va minvant de tal manera que en 1481 Anton Guillellem d'Horta, casat amb Isabel de Oms, va heretar al seu nét Honorat Dimas d'Horta i de Montanyans, en lloc del seu fill, per temor de que aquest per la seva poca capacitat tirés a rodar el patrimoni dels seus avantpassats. Amb tot l'Honorat Dimas d'Horta una vegada casat amb la gentil Isabel d'Orfaba,

va haver de lluitar amb un sens fi de contrarietats i malalties les quals al 25 de juny de 1505 l'obligaren a vendre la Torre d'Horta amb tots els seus camps heretats, drets, censos, jurisdicció i preeminències al canonge en Jaume Fiella, Degà de la Seu Barcelonina, eclipsant-se des d'aquesta data el senyorio dels Horta.

Per disposició testamentària del senyor canonge Fiella, va entrar en possessió de la Torre d'Horta en Francesc d'Altirriba de Monçó, als 9 de juliol de 1591. A la família Altirriba la va heretar la de Riva, més tard la dels Galveria, i ultimament la dels Cortada actual posseïdora de la secular, Torra d'Horta, la qual ha donat nom i origen a nostra aimada població.

Continuarà

Excursió a Sant Cugat i Rubí

El dia 19 férem nostra acostumada excursió mesal, que tenia per fi la visita als pintorescs pobles de Sant Cugat i Rubí, i de la qual tots els que tinguérem la sort de pendre-hi part servarem sempre un record inesborrable.

Després d'assistir a la missa de sis en l'Església Parroquial, els «vers» aimants de l'excursionisme reunits en l'Esbarjo, emprenguerem nostra via per el carrer Rector Salsas fent cap a la carretera d'Horta i enfilant-nos per «Cal Notari».

A tres quarts de vuit estàvem a Valldaura, i a un quart de nou, a la Font d'en Jeroni, on ens disposàvem a alleugerir el pes de les motxilles, però un cop començat l'esmorzar els elements en forma de pluja, ens obligàren a recollir tots els trastos i aixoplugar-nos lo millor possible.

Malgrat el mal temps, nostre jove-nil entusiasme no minvà, cantant es-collides cançons durant els tres quarts d'hora en que ens vegérem obligats a restar empresonats.

Quan els elements ens ho per-metèren, sortírem de nostre rústic amaga-tall, i arreglada la motxilla, empren-guerem l'ascensió al cim de la muntanya continuant nostre camí més decidits que mai.

Mitja hora després de sortir de la Font, Sant Pere tornà a obrir les aixe-

tes: es parlà de tornar enrera però com què joventut és entusiasme, les difi-cultats s'enxiquiren, seguint avançant sota la pluja, fins arribar a «Can Bo-rrell» on ens acolliren molt amablement. Allí un dels excursionistes ens oferí un senzill refresc.

A dos quarts d'onze parà la pluja i després de remerciar a aquella bona gent les seves atencions, continuàrem nostre camí, agafant per una riera i cantant boniques cançons.

A las onze arribàrem al peu d'un enorme pi, des d'on amb gran satisfa-ció, vejérem en llunyania encara, la sí-lueta del monestir de Sant Cugat.

Passats deu minuts entràvem al Poble, i per evitar-nos un fort ruixat amb que per despedida volia obse-quiarnos la nuvolada, ens dirigírem de dret a la Casa Rectoral, on fòrem rebuts molt atentament per els Srs. Rector i Vicari. Allí ens ensenyàren una munió de coses antigues essent digne d'espe-cial record, un preciós Sant Crist d'ivo-ri artísticament treballat.

Tot seguit visitàrem l'Església del Monestir que conté varies sepultures de les quals algunes daten del segle XII; l'ara del Altar Major és tota una sola pedra que sembla mentida que en aquell temps poguèssin transportar-la. Després passàrem al claustre qual jardí està rodejat per 144 columnes quins capitells, esculpits amb sengles dibuixos representen diversos passos de la vida de Jesucrist, les lluites entre l'home i la fera i altres bells simbolis-mes.

Tornats a la Casa Rectoral, hi férem petites compres en record de nostra accidentada excursió.

Serien dos quarts d'una, quan arri-vàrem els excursionistes passats per

aigua, a «Can Tadeo» on després del vermut tradicional ens prepararem a buidar nostres motxilles. Per comiat del dinar ens ferem servir un aromàtic cafè.

Al sortir de la fonda, fòrem agradablement sorpresos per lo calent del sol que llua amb tot son esplendor; i ja amb la confiança de fruir d'una bona tarda, ens dirigirem tot rient i fent gat-zara, a agafar el tren que tenia de portar-nos a Rubí.

Un cop en aquest poble anàrem a trovar als Senyors Rector i Vicari, els quals després d'obsequiar-nos amb un refresc a la Casa Rectoral, ens acompanyaren a visitar l'exposició de vestits antics i la de dibuixos i pintures de Na Lola Anglada, com també el museu que fa poc han començat al Casal Po-

pulari i del que vull recordar el forn ibèric ultimament trobat.

Tot seguit tornàrem a la Casa Rectoral per a passar amb animada conversa, la mitja horeta que ens restava.

A les cinc ens dirigirem a l'estació on esperarem el tren que arribà amb trenta minuts de retràs.

Baixàrem del tren a Sarrià, i agafàrem un camió que amb dotze minuts es cuidà de tornar-nos a l'Esbarjo després d'una jornada divertidíssima i emocionant per les moltes dificultats que trovàrem.

Al arribar al Esbarjo, nostres amics del «Orfeó Sarrianenc» començaven a representar «El misteri del Bosc» que fou un bell acabament de tant ben ideada excursió.

PERE SOLÉ

Generals

ESCOLES CATOLIQUES PER A FILLS D'OBRERS

Tant els exàmens com l'exposició de fi de curs celebrats en aquest Col·legi han assolit un veritable èxit.

Durant tres dies consecutius han desfilat davant la distingida presidència formada pel molt il·lustre Dr. D. Francesc Faura i respectables senyores que componen la junta, les tres classes que integren les escoles, palesant una vegada més l'alt grau d'instrucció en que dits nens es troben.

El dia del repartiment de premis tingué també lloc el certamen de

Catecisme, en el qual s'exclueix a tot nen que deixi de contestar a qualsevol pregunta. Cal solzament dir que quedàren tretze nens invencibles per donar-se compte del profit tret de l'estudi en el present curs. Tingué doncs que ésser sortejat un valuós quadre de la Sagrada Família entre els concursants, regalant-se als demés un instructiu llibre.

En una de les espaioses sales de l'escola estigueren exposats uns dies els treballs fets durant el curs, pels joves de la Classe d'adultes i de la diurna.

Dotze diferents seccions estan destinades als treballs de Dictat, Copiat, Redacció, Gramàtica,

Comptabilitat, Geografia, Mecanografia, Caligrafia, Dibuix lineal, Dibuix d'adorno, figura i aquarel·les. La disposició, netedat i acurada presentació, són notes revelants d'un continuat i metòdic treball acreditatiu d'una encertada i fructífera direcció.

Al dir que quasi tot Horta ha visitat l'exposició, està ja fet l'elogi que mereixen Professors i Alumnes d'aquestes Escoles.

COL·LEGI PARROQUIAL DE SANT JOAQUIM

El dia 23 del passat juliol, al col·legi dirigit pel G. G. de la Doctrina Cristiana, tingué lloc, com cada any, la gaia festa de final de curs. Es repartiren les recompenses als alumnes que s'en feren mereixedors, recitant-se durant l'acte escollides poesies i cantant-se boniques cançons. Clogué la sessió un bell parlament del Rnt. Sr. Rector, qui presidia, encoratjant als alumnes a servir els ensenyaments rebuts de llurs abnegats professors.

Tot seguit s'inaugurà l'exposició dels treballs escolars del present curs, el nombre i la qualitat dels quals haurà demostrat als visitants quant a l'altura estan els mitjans d'Instrucció, amb què conta Horta per l'educació dels petits.

Rebin doncs els Rnt. G. G. la nostra més ièrvida felicitació, penyora de nostra admiració a llurs

sacrificis, i lloança a tan meritíssima tasca.

BATEIG

Un nou soci tenim en perspectiva.

El nostre estimat company en Joan Torelló ha vist omplerta la seva llar amb un xamós infant qui ha sigut bategat amb els noms de Joan, Maurici, Carles.

Que Déu li permeti veure'l ben bo i ben gran i que a nosaltres ens dongui el goig de poder-lo tenir entre els nostres ben amats associats.

DE FUTBOL

El dia 12 tingué lloc en el camp de la Unió Atlètica d'Horta un partit de comiat i a la vegada de homenatge al seu jugador i capità del primer equip en Tomàs Casals; disputant-se una magnífica Copa donada per la societat «Fomento Hortense» entre els equips «Reserva del F. C. Martinec» i «Unió Atlètica» del qual sortí triomfant l'equip local per 4 a 1.

Per les festes de Sant Jaume el primer equip local es traslladà a Olot, per jugar dos partits amb el primer d'aquella localitat, guanyant el primer partit per el score de 6 a 1, i perdent l'altre, per la mínima diferència de 3 a 2.

El darrer partit jugà la Unió Atlètica, amb quatre «reservistes» a causa de lesionar-se els titulars del primer, el dia anterior.

MIQUEL FUMADÓ

Noticiari

De casa

ALTAR DEL ROSER

S'apropa el primer diumenge d'octubre en el qual ha de tenir lloc la gran festa de la benedicció i inauguració del formosíssim altar de la Mare de Déu del Roser, que el poble d'Horta de intensa tradició mariana ofrena a la seva parròquia amb intent de contribuir al enbelliment de llur temple i en penyora de fervent devoció a la Reina dels seus amors. Arreu plana una alenada de plaer i agraïment per lo molt ben executats que han estat els retaules que representen el ters misteri de glòria i el primer de goig, quines filigranes ha pogut admirar tot el poble, al ésser exposats al saló d'actes de la casa rectoral.

Però on l'admiració ha arribat a invadir el gust artístic de la generalitat ha estat al contemplar la bellíssima imatge de la Reina del Roser, veritable obra d'art i d'escaient piadossísim, obra, com l'altar, del celebrat escultor Sr. Rius. Els retaules els dibuixa i pinta el benemèrit retaulista Sr. Puigenís.

El primer de setembre prop·vinent començarà a muntar-se l'altar i el poble d'Horta vol que quan s'inauguri es pugui satisfer totalment el cost d'obra tan agradívola, com ho demostren les abundoses almoines que constantment es reben i que pugen avui a la respectable quantitat de 9.800 pessetes.

CONCURS DE CONTES

S'han rebut ja, i es van rebent encare, nombrosos treballs per pendre part al concurs. Recordem als concursants que el dia 23 d'agost fineix el temps d'admissió i que procurin atendre's en tot al cartell que publicàrem en el número anterior.

CAMPIONATS DE «SACO»

En el número anterior anunciavem un campionat de saco en el frontó darrerament construït en nostre Local.

S'han fet públics els premis, els quals consistiran per a la Secció de joves: dos lots dels llibres *Els promesos*, de Manzoni, obra capital de la literatura italiana que consta de tres volums, *Amaya*, de l'insigne autor espanyol Navarro Villoslada, també de tres volums encuadernats i les obres de nostre compatriota Sr. Raventós, *A un jove* i *La llei de l'amor*.

Per a la secció de jovenets hi han expossades dues formoses pilotes

de Fut-bol tamany i format de reglament.

Els nostres socis han correspost a l'importància dels objectes oferts com a premi, allistant-se en número verament considerable són quaranta-i-quatre els qui pretenen els premis, lo qual fa preveure uns dies d'emoció entre els jugadors. Quins seran vencedors? En el número vinent a D. podrem donar els noms de les parelles vencedores.

MARIONETTES

Han sigut repartits els papers i hauran començat ja, al sortir el present número, els assaigs de la di-

vertidíssima comèdia «El Metge a garrotades». Ben aviat, doncs—ja s'anunciarà oportunament—disfrutarem en el Local dels acudits del gran Molière.

FUT-BOL

Com a preparació del proper campionat de futbol—secció infantils—s'ha nomenat una junta organitzadora composta pels joves Manuel Porcel, President; Jacint Bonet, Secretari; Rogeli Trallero, Tresorer; i assessors els Sr. Miquel Fumadó i Pere Sole, els quals tenen l'encàrrec de fer la classificació d'equips.

Ferreteria i Bateria de Cuina

M. TRAVÉ

Especialitat en articles per a obres
Gran assortit
en objectes per a regals

Horta, 63

Queviures fins de Salvador Forasté

Conserves de totes menes
Vins de marca
Aixarops - Orxates - Fruites
Especialitat
en la Torrefacció de Cafès

Campoamor, 33

Taller mecànic de fusteria

*Construccions de totes menes
Embalatges*

Sebastià Ribó

Fulton, 2, baixos
Plaça Ibiza, 9 (estanc)
* Telèfon 650 S. M.

HORTA

«Omega» - Ample, 53, - Barcelona

Angel Oliva
(a. Taranti)

= Especialitat
en llard i pernills

Horta

Dolça, 12

Pere Ginesta

Llet de cabra
i carn de bè

Horta, 53

BARBERIA
DE

Domingo Marqués

Servei esmerat
i a domicili

Horta, 62

OCASIONS DE

Josep Fumadó

Gran assortit en teixits
i novetats per a senyora

Horta, 40

Tallers REIG

Construcció de mobles de totes menes

Luxe i corrents

Enric Granados, 21

Barcelona

MANUEL BLASI, S. A.

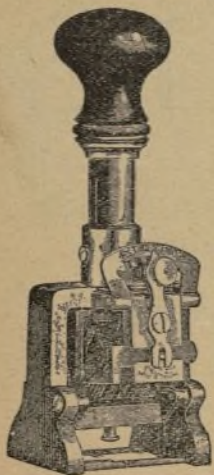
Transmissions i Accessoris

per a la Indústria

Passeig Sant Joan, 13 - Telèfon 147 S. P. - Apartat 679

BARCELONA

Fabricació general de segells de goma i metall

JOAN PUJOL

Gravats de totes menes sobre metall i fusta. — Plaques gravades i esmaltades. — Marques per a marcar al foc, taps i caixes de fusta. — Aparells per a marcar en sec les pells, timbrar i foradar. — Impremptetes amb lletres de goma. — Estenalles i ploms per a precintar. — Tampons, tintes per a segellar i numerar.

GRAN ASSORTITS DE NUMERADORS
DE TOTES CLASSES I MIDES

Rambla del Centre, 31 (al costat del Cafè Suís) BARCELONA